

imidlertid ikke siffer paa med Hensyn til de Forslag, der hidtil have været Gjenstand for Forhandling i dette Møde, og som ere stillede af det ærede Medlem for 6te Kreds (Ploug). Det er ganske klart, hvad han ogsaa udtalte i sin Motivering, at min Stilling ikke kan være den, at jeg bestemt skulde modsætte mig hans Forslag som Noget, der vilde gjøre Lovudkastet uimodtageligt for mig. I den Omstændighed, at Regjeringen, og altsaa ogsaa jeg, har forelagt Udcastet med det af Landsthinget i forrige Samling i de herom handlende Paragrapher vedtagne Alternativ, ligger, at dersom dette skulde blive den endelige Bestlutning i begge Rigsdagens Thing, vilde jeg ikke modsætte mig en saadan Affattelse; men efter Gangen af Forhandlingerne i Folkethinget og efter det Indtryk, jeg har faaet af det nævnte Things Stemning, anseer jeg det rigtigst for at være overordentlig tvivlsomt, om Enighed vil kunne opnaaes om disse Paragrapher, hvis man her vil forandre det i det andet Thing paa dette Punkt Vedtagne. Jeg har under Forhandlingerne i Folkethinget flere Gange udtalt det som min Opfattelse, at jeg, da der engang forelaa en Bestlutning om de paagjældende Paragrapher af nærværende Thing fra forrige Samling, ikke havde kunnet finde mig foranlediget til, saalænge det var tvivlsomt, hvorledes Folkethinget vilde stille sig til dette Punkt, at fravige den Skikkelse, Udcastet i saa Henseende havde modtaget i dette Thing, men at det var min personlige Anskuelse, at den Affattelse, det fra Commissionens Side havde faaet, og i hvilken Skikkelse det ogsaa var blevet uforandret forelagt i forrige Samling af Regjeringen, i og for sig var den correcteste og den, som meest stemte overeens med min Overbeviisning, hvilket ogsaa fremgaaer af, at jeg som Medlem af den tidligere Commission i sin Tid har deeltaget i dens Forslag, der, som antydet, stemte med, hvad der nu er vedtaget i det andet Thing.

Jeg troer ogsaa, at de Betragtninger, der bleve gjorte gjældende af den ærede Forslagsstiller, og som nu tildeels ere indbegaaede af den sidste ærede Taler, til hvem jeg i det Væsentligste kan henholde mig, dog vise, at hans Indvending mod det nu i Folkethinget Ved-

tagne næsten gaaer ud paa meget Mere end en simpel Gjennemførelse af det i den forrige Samling vedtagne Alternativ. Det synes, at flere af de Betragtninger, der fremkom fra hans Side, være rettede mod Spørgsmaalet om Dødsstraffens Berettigelse i det Hele taget. Imidlertid er dette Spørgsmaal ikke for Dieblirket under Behandling her, efter som der ikke foreligger noget Forslag i den Retning, og jeg kan saaledes indskrænke mig til berom at udtale, at jeg for mit Vedkommende ikke tvivler om Statens Berettigelse til at indføre Dødsstraffen som Straf i den nye Lovgivning, og at jeg, hvad jeg ogsaa har tilladt mig at udtale paa et andet Sted, anseer det for nødvendigt, efter Samfundets hele nuværende Tilstand, at man ikke opgiver denne Straf. Denne Nødvendighed synes den ærede Forslagsstiller ogsaa at erkende og, efter hvad han selv sagde, at være gaaet ind paa, da den blev gjort gjældende i det i den forrige Samling vedtagne Udvalg. Men det kommer nu an paa, om ikke den af ham foreslaaede Indførelse af et Alternativ til de tre paagjældende Paragrapher i væsentlig Grad vil slappe selve Straffetruuselsens Virkning. Det er ikke umuligt, at den Nødvendighed, som der er for i disse Tilfælde at bibeholde Dødsstraffen, vil blive mindre fyldestgjort, netop naar man ogsaa ved disse de groveste Forbrydelser beholder et saadant Alternativ ved Siden af, og man udsætter sig derhos, hvad jeg ogsaa paa andet Sted har tilladt mig at henlede Opmærksomheden paa, for at udslette Forskjellen mellem de forskellige Forbrydelser, naar der ikke er nogle, der paa en ganske bestemt Maade adskille sig ved faste og skarpe Grændser fra andre. De Forbrydelser, der i Lovudcastet, saaledes som dette nu foreligger, ere belagte med Dødsstraf, ere, som vistnok Alle ville indrømme, de allergroveste Forbrydelser, og der bliver en skarp Grændse mellem dem og de øvrige, der belægges med en ringere Straf, men som ogsaa kunne belægges med Dødsstraf som Alternativ, naar Livsstraf sættes som eneste Straf for hine.

De Betragtninger, som af den ærede Forslagsstiller bleve gjorte gjældende med Hensyn til Benaabningsretten, ere vistnok fuldkommen tilstrækkeligt indbegaaede af den ærede sidste